

[ROKOWY *ai*

N sg n rokow(e).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu s.v. roczny, Linde XVII w.

Przymiotnik od „rok” ‘termin posiedzeń sądu’:

Wyrażenie: »prawo rokowe«: Pravo vŷelkŷe szakaŷone rokove [...]. Szesnavamy tho pravo vszyccy oblycnye, szem wszyaszl od Jana Skovŷrza 2 grzŷwnŷe [...] sz rolŷ theŷ, kthora leszŷ miedzy Cuszma Janem, a mŷedzŷ Myszkyem szakrodnŷkyem *KsięgaSqdTrześ 1583 nr 1391*.

Cf **ROCZNY**

LWil